

[Ministeren for nordiske anliggender]

for et videre arbejde, og at disse retningslinjer måske ikke var så ringe endda. Jeg synes f.eks., at finansministrenes erklæring om hensyntagen til de øvrige nordiske lande ved udformningen af den nationaløkonomiske politik var ord i rette tid.

Hvorom alting nu er, blev retningslinjerne udsat for en bred kritik fra alle sider i økonomisk udvalg og på sessionen. Ikke mindst mangelen på konkrete forslag føltes skuffende, og økonomisk udvalg angav i sin betænkning en række områder, hvor man ventede, at opfølgingsarbejdet ville fremvise konkrete forslag til handling. På dette grundlag iværksatte finansministrene straks efter sessionen et bredt og dybtgående opfølgingsarbejde, der er blevet fulgt undervejs af de nordiske samarbejdsministre. Det er resultatet af dette arbejde, der nu er præsenteret i den handlingsplan, der skal drøftes på den forestående session.

Som det fremgår af handlingsplanen, er vi kommet ganske vidt omkring, men jeg forstår, at fru Margrete Auken umiddelbart mener, at det ikke er vidt nok. Hertil vil jeg bemærke, at jeg er enig i, at de i forespørgslen nævnte emneområder er betydningsfulde i det nordiske samarbejde, blot ikke i den økonomiske handlingsplan fra finansministrene, der skal forbedre den økonomiske og erhvervsmæssige konkurrencekraft og dermed beskæftigelsen i de nordiske lande.

Baggrunden for ønsket fra Nordisk Råd om, at finansministrene i fællesskab fremlagde en handlingsplan, var de sorte udsigter for de nordiske landes økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling i begyndelsen af 1980'erne. Denne situation er jo lykkeligvis forbedret siden da. Også siden udarbejdelsen af sidste års retningslinjer er den verdensøkonomiske situation forbedret væsentligt. Dette har sammen med bestræbelserne på at formulere en række konkrete samarbejdsprojekter inden for Nordisk Råds mere traditionelle arbejdsområde været udgangspunktet for arbejdet med bredere fællesnordiske projekter, der kan medvirke til øget beskæftigelse og økonomisk vækst. Opgaven har ikke mindst været at arbejde med områder, hvor de nordiske lande kan gå sammen om at udnytte konjunkturopsvinget.

Handlingsplanen er koncentreret om områder, hvor produktionen og beskæftigelsen i den private sektor vil kunne nyde godt af

fællesnordiske indsatser. Jeg har set, at fru Margrete Auken i pressen har ment, at handlingsplanen var rettet mod en ensidig udvikling af industrieksporten og forbedring af vilkårene for den store industri. Dette mener jeg af flere grunde er forkert. For det første er der en række forslag, der vil komme både små og mellemstore virksomheder til gavn. For det andet omhandler handlingsplanen en række andre områder af det nordiske samarbejde, hvilket jeg vil illustrere ved her at nævne nogle af hovedpunkterne i planen.

Et hovedpunkt i drøftelserne om handlingsplanen har været en styrkelse af arbejdet med Norden som hjemmemarked. Fjernelse af handelshindringer og reduktion af konkurrenceforvridende foranstaltninger er vigtige midler til at fremme samhandelen og vil give gode afsætningsmuligheder for store og små virksomheder.

Med et forslag om fællesnordisk turistfremstød på det sydtyske marked er turisterhvervets muligheder søgt fremmet.

Det nordiske industrisamarbejde intensivres med en udbygning af forsknings- og udviklingssamarbejdet, og der skabes begyndelsen til et nordisk industrielt kraftcentrum i Oslo, hvortil en økonomisk styrket Nordisk Industrifond flyttes fra Stockholm.

Fru Margrete Aukens ønske om øget eksport af specielt nordiske løsninger er tilgode- set ved en styrkelse af Nordisk Projekteksporthold, der jo netop må opfattes som en katalysator for nordisk projekteksporthold til lande uden for industrilandekredsen.

Et andet vigtigt element, som vi fra dansk side har lagt vægt på, er en styrkelse af regionalpolitikken. Der foreslås oprettelse af en Vestnordfond på i alt 150 mill. kr., der skal kunne udlåne risikovillig kapital og dermed styrke erhvervsudviklingen på Island, Færøerne og Grønland.

Handlingsplanen indeholder en koordineret nordisk investeringspakke på infrastrukturområdet omfattende elkraftsamarbejdet, naturgassamarbejdet samt trafikinvesteringer. I alt beløber de samlede infrastrukturinvesteringer sig til godt 3 mia kr.

For at finansiere disse og andre investeringsprojekter med en nordisk dimension foreslås en ny låneordning i den nordiske investeringsbank. Banken skal låne midler på de internationale kapitalmarkeder og videre-